

31M: Dia de la Visibilitat Trans*

Avui, 31 de març, celebrem el Dia Internacional de la Visibilitat Trans*. L'activista Rachel Crandall, dona trans*, l'any 2009, va decidir crear aquesta diada com a reacció a la falta de dies que visibilitzessin les persones trans* i sensibilitzessin contra la discriminació cap a aquestes. Fins al moment, com a data assenyalada, hi havia el Dia Internacional de la Memòria Trans* en honor a totes les persones trans* assassinades per crims d'odi, però faltava també un dia per visibilitzar a totes les persones trans* vives que continuem lluitant per les nostres companyes i que el cisheteropatriarcat no ha pogut ni podrà callar mai.

Sabem que la binarietat de gènere i sexe és una de les construccions dins la nostra societat que està molt relacionada amb el funcionament del sistema en general: és una de les fonts de violència estructural que més ens afecten. No hem nascut trans*, hem (de)construït la nostra identitat d'acord a un qüestionament del propi gènere que ens ha fet transicionar per poder habitar de forma menys complicada el nostre cos i el nostre món. I igualment deixem molt clar que cada vivència és diferent i vàlida.

Les persones trans* continuen sent les més discriminades i assetjades tant dins del col·lectiu LGTBI+ com per la societat en general. La visibilitat trans* no ha de ser només un dia a l'any. És una feina del dia a dia, de cuidar el llenguatge, les accions, com ens comportem, com ens relacionem... revisar els privilegis i veure què podem canviar; ja que els canvis són cosa de totes. Però fins que la societat no canviï, aquests dies internacionals de visibilització són necessaris per donar veu a aquestes persones i que el seu missatge arribi a la gent i faci despertar consciències.

Fa un any es va aprovar la Llei 4/2023, més coneguda com a llei Trans, garantint un accés a tota persona major de setze anys a canviar-se el sexe en el registre civil. Anteriorment, a Catalunya ja existia la Llei 11/2014 que pretenia garantir els drets de les persones LGTBI. Ambdues, però, tot i haver suposat una millora en la vida d'algunes de les persones del col·lectiu, no observen totes les realitats i encara està lluny de ser més que paraules escrites en paper mullat. Tenim la unitat de Trànsit, creada el 2012, el Centre LGTBI, entre altres petits avenços institucionals, molt sovint impulsats per iniciatives populars que han fet pressió. Tot i això, ens queda molt per fer, i més quan la ultradreta té representació als espais de decisió i amenaça amb empitjorar encara més la situació.

Un altre tema a destacar és la falta de referents. El que no es veu, no existeix, i si no existeix no se'n parla i no es normalitza. Falten persones que es mostrin com són, que ens destrossin les idees preconcebudes al voltant del gènere i ens facin reflexionar. Que ens trenquin els esquemes que des d'infants ens han imposat. A més, també falten referents on les noves generacions es puguin veure reflectides i saber que no estan soles, que cada persona és vàlida com és i cap altra li pot prohibir ser. I referents diversos, que no reproduïxin els mateixos estereotips ni les mateixes actituds que no volem reproduir.

Per tot això anteriorment explicat, Esplac es compromet a:

- Continuar treballant la temàtica trans* així com el gènere d'una manera transinclusiva.
- Crear espais segurs per a totes les persones que formen part d'Esplac.
- Donar veu a persones trans* i incloure i potenciar més espais de formació i sensibilització.
- Continuar treballant perquè Esplac incorpori al seu discurs la perspectiva trans*, aconseguixi un discurs interseccional i es posi públicament i políticament.
- Acompanyar els esplais en el procés d'incorporar la perspectiva trans* i oferir eines i recursos que ho facilitin.

31 de març de 2024